

У ЛАНОВЕЦЬКІЙ ГРОМАДІ ОГОЛОШЕНО ДЕНЬ ЖАЛОБИ ЗА ЗАГИБЛИМ НА ВІЙНІ ЗЕМЛЯКОМ

24 ТРАВНЯ 2022

У [Лановецькій громаді](#) сьогодні оголошено День жалоби за загиблим на війні земляком – сержантом Національної гвардії України Дмитром Головком.

“24 травня, Лановецька громада зустрінатиме тіло загиблого молодшого сержанта Національної гвардії України Дмитра Головка, який загинув на Київщині 16 березня 2022 року внаслідок отриманого вогнепального поранення”, – [повідомили в мерії](#).

Зустріч воїна-захисника відбудеться о 10:00 год на центральній площі міста.

Чин похорону розпочнеться о 10:30 год в храмі Покрови Пресвятої Богородиці ПЦУ.

“З метою вшанування пам’яті загиблого воїна, в Лановецькій міській територіальній громаді 24 травня 2022 року оголошено Днем жалоби”, – йдеться в повідомленні.

Вічна пам’ять захиснику України.

<https://oblast-te.com.ua/u-lanoveczkij-gromadi-ogolosheno-den-zhaloby-za-zagyblym-na-vijni-zemlyakom/#>

Залишився п'ятимісячний син: на Тернопільщині попрощалися з 26-річним військовим (фото)

24 травня 2022

Залишився п'ятимісячний син: на Тернопільщині попрощалися з 26-річним військовим.

На Тернопільщині попрощалися із військовим **Дмитром Головком**, який віддав життя захищаючи майбутнє України.

Молодшому сержанту Національної гвардії було 26 років.

З першого дня війни він відстоював право своєї країни на свободу.

Захищав свою та сім'ю та мирне населення.

Загинув молодший сержант на Київщині. Колону, в якій був Дмитро Головко, обстріляли російські військові.

У військового залишився п'ятимісячний син Ярчик, який уже ніколи не побачить свого тата.

Вічна пам'ять Герою

<https://ternopoliany.te.ua/zhittya/70246-zalyshyvsia-piatymisiachnyi-syn-na-ternopilshchyni-poproshchalsia-z-26richnym-viiskovym-foto>

Ангелом злетів у небо: на Тернопільщині попрощалися з 25-річним воїном Дмитром Головком

24.05.2022

Молодший сержант Національної гвардії України Дмитро Головко загинув на Київщині ще 16 березня у жорстоких боях з російськими окупантами.

Захисник України мешкав з дружиною Аліною і крихітним синочком в Ірпені Київської області. З першого дня війни Дмитро залишався на службі, навіть коли у їхній будинок влучив снаряд і волонтери вивезли дружину із сином у більш безпечне місце – у Ланівці.

Колону, в якій Дмитро був разом з побратимами, обстріляли рашисти. Рідні до останнього сподівалися, що їхній Дмитрик живий. Довгі дні, тижні, майже два місяці очікування, сподівання, надії... На жаль, дива не сталося.

У тій бійні Дмитро сильно обгорів. Розпізнавали деяких загиблих бійців Нацгвардії за іменними жетонами, робили тест на ДНК.

Такий тест здала і мама Дмитра. 24 травня тіло її сина доправили в рідні Ланівці, щоб поховати по-християнськи. Сотні людей – жителі громади, рідні, друзі, побратими – зійшлися, аби провести в останню земну дорогу молодого Героя.

У червні Дмитру мало б виповнитися тільки 25 років. Він ще встиг побачити свого крихітного сина, а от п'ятимісячний Ярослав, Ярчик, як любовно називали маленького у сім'ї, татка вже ніколи не побачить. Залишилася молодою вдовою дружина Аліна, осиротіла мама, бабуся, рідні.

Для вшанування пам'яті загиблого воїна в Лановецькій міській територіальній громаді 24 травня 2022 оголосили Днем жалоби.

Щемливу історію родини Героя розповіла редакторка газети «Голос Лановеччини» Наталя Гамера. Вона була однією з волонтерок, які вивозили дружину Дмитра Аліну з синочком на Лановеччину. Це було 8 березня, на 12-ий день війни:

«...У Білій Церкві того дня було порівняно спокійно. Ми розвантажилися у волонтерському пункті, я зателефонувала до Аліни.

Молоденька мамочка, сідаючи в машину, горнула до себе немовля, а лікар мені передав їхні речі. Три невеличкі клуночки — ось і всі маєтки українських біженців... Нашого крихітного пасажера звати Ярослав, якого мама називала лагідно Ярчиком.

Аліна розповіла, що хлопчик народився передчасно. Після виписки з пологового два тижні побув дома, в Ірпені, а потім захворів на коронавірус. У столичному Охматдиті дитина була на кисневій підтримці. Але через артилерійські обстріли російських окупантів по Києву, Ярчика з мамою та інших важких пацієнтів евакуювали в клініку Бучі. А коли місто зайняли російські війська, з Бучі їх перевезли у лікарню Білої Церкви. Від'єднавши малюка від кисневого апарату, мамі рекомендують залишити лікарню, бо і в Білій Церкві небезпечно через артобстріли.

Повертатися в Ірпінь нікуди: снаряд влучив у їхній будинок, де молода сім'я винаймала квартиру. Чоловік Аліни Дмитро Головка — нацгвардієць. З першого дня війни залишився на службі, тож до квартири не навідувався.

Молода жінка родом із Запорізької області. Батьки виховують ще прийомних дітей. Додому їхати не було сенсу, оскільки її рідні також готувалися виїжджати через обстріли і можливе захоплення їхнього села російськими військами. У Дмитра в Ланівцях є бабуся, з якою він жив, відколи мама працювала за кордоном. І тьотя — Ольга Сергіївна, котра й потурбувалася про переїзд дружини її племінника з дитиною у Ланівці. Рідні на них тут чекали з нетерпінням, раділи, що після пережитого жахиття вони нарешті у більш безпечному місці.

Аліна з Ярчиком через декілька днів поїхали в Польщу, куди переїхали її батьки. А згодом молодій дружині повідомили про загибель у бою її чоловіка.

Ярчик ніколи не побачить свого тата-героя. І навіть не пам'ятатиме, що довелося пережити його мамі на початку війни. Натомість Аліна пам'ятатиме, як рятувала свою крихітку від хвороби і від російських окупантів.

Щиро співчуваю рідним Дмитра. Не знала цього хлопця. Друзі згадують про нього з теплотою. А для мене ця молода сім'я — як символ України: розстріляна, але нескорена, бо в патріотичній родині виховуватиметься нащадок Героя...» – написала Наталя Гамера у своїй розповіді «Одіялко немовляткові: зворушлива історія з волонтерських буднів».

Нехай легко і світло буде душі Дмитра, молодого воїна, який віддав найдорожче – своє життя – за нас з вами, за Україну, у Небесній обителі.
Вічна пам'ять Герою!

<https://nday.te.ua/anhelom-zletiv-u-nebo-na-ternopilschyni-poproschalysya-z-25-richnym-vojinom-dmytrom-holovkom/>

Лановеччина у невимовній скорботі: жителі громади попрощалися з нацгвардійцем Дмитром Головком (Фото)

24.05.2022

Сьогодні, 24 травня, у Ланівцях жителі громади на колінах і зі сльозами на очах зустріли та провели в останню путь молодшого сержанта Національної гвардії України Дмитра Головка. Життя бійця обірвалося 16 березня на Київщині.

Місяці очікування, сподівань та віри в краще. Однак безжальна війна забрала життя сина, онука, чоловіка, батька та патріота, який ще з 2014 року в лавах Національної гвардії боронив свою країну та стояв на захисті її незалежності та суверенітету.

Сотні мешканців Лановецької громади провели Героя на місце вічного спочинку, а військовий трикратний залп підняв у вись пам'ять про відвагу та мужність, любов до України молодого ланівчанина Дмитра Головка, – повідомили у Лановецькій міській раді.

Як пише “20 хвилин”, без батька залишився 5-місячний Ярчик, а без чоловіка – дружина Аліна.

Молода сім’я жила на Київщині. Сам Дмитро колись проживав зі бабцею у Ланівцях, бо мама поїхала в Італію і залишалась там тривалий час. Тут у нього були бабця та тітка.

Коли почались бойові дії, Аліна з маленьким Ярчиком переїхали до родини в Ланівці, а полім – до Польщі. На жаль, вони разом з мамою бійця не змогли приїхати, аби провести Дмитра в останню путь.

Колону, в якій був Дмитро, обстріляли рашисти. Розпізнавали деяких убитих бійців Нацгвардії тільки за іменними жетонами і робили тест на ДНК. Тіло Дмитра сильно обгоріло. Рідним довелось чекати на результати тесту і тіло Дмитра майже два місяці.

Як розповіла волонтерка, редакторка газети «Голос Лановеччини» Наталія Гамера, для неї молода сім’я Головків — як символ України: розстріляна, але нескорена, бо в патріотичній родині виховуватиметься нащадок Героя...

<https://fainemisto.tv/news/40605-lanovechchyna-u-nevymovnij-skorboti-zhyteli-gromady-poproshhalysya-z-naczgardijczem-dmytrom-golovkom-foto>